

БОЖИЯТ НАРОД НЯМА ДА СЕ ПОСРАМИ ПО ВРЕМЕ НА БЕДСТВИЕ

Дейвид Уилкерсън
8 Декември 2008

Когато започнах да работя над това послание, „Уол Стрийт Джърнал“ говореше, че целия свят се намира под огромен облак от страх. Хората от всички нации в момента са парализирани от събитията по света. Мислите ми незабавно се насочиха към енориашите от Таймс Скуеър Чърч. Те не изпитват такъв страх. Напротив, докато всички преценяваме съвсем трезво тези времена, ние сме изпълнени и с дълбока радост.

Бях отведен до Псалм 37, написан от Давид: „ГОСПОД знае дните на непорочните и тяхното наследство ще бъде вечно. Те няма да се посрамят във време на зло и в дни на глад ще бъдат сити.“ (Псалм 37:18-19) Това е невероятно пророчество за Божия народ и то ще се случи пред очите ни.

Накратко, Псалм37 ни казва, че Господ ще се надигне срещу обществата, чиито грехове са нарушили небесните закони. Но този псалм също дава и голяма надежда. Той съдържа невероятно обещание към онези, които изцяло вярват на Господ.

Първо, идва време, когато Бог вече няма да търпи алчността и измамите, които злите хора извършват срещу бедните и нуждаещите се. Пророчеството на Давид говори за внезапна загуба на финансова мощ: „А безбожните ще се изстребят и враговете на ГОСПОДА ще бъдат като агнешката тлъстина — ще изчезнат, в дим ще изчезнат“ (Псалм 37:20). От това се подразбира, че огън внезапно ще пояде богатството на силните и то ще се изпари като тлъстина в пламъците.

Кажете ми какво се случва с американската икономика. В период от две седмици повече от четири трилиона долара се изпариха. Вече ни казват, че още няколко трилиона ще ги последват. Стоковите борси по целия свят са в шок, а по новините можем да видим плачещи брокери.

Няма да се впускам в причините, поради които смятам, че Бог трябваше да подейства. Но мога да кажа следното: знаем, че нашия Бог не спи. Идва време, което Исая описва като „ден на отмъщение от ГОСПОДА, година на възмездия за делото на Сион“ (Исая 34:8). „Простирах ръцете Си цял ден към народ непокорен, който ходи по недобър път след своите помисли; народ, който постоянно ме дразни в лицето Ми... няма да мълча, ще отплатя“ (Исая 65:2-3,6).

Това, което виждаме да се случва с икономиката ни не е само Божието отмъщение. То има нещо общо с честта и славата на всемогъщия Бог. Той няма да гледа отстрани как невярващите злоупотребяват с пътищата Му. Езекил пише: „Времето идва, денят наближи. Да не се радва, който купува, и да не се натъжава, който продава, защото ярост има върху цялото им множество... Надуха тръба и всичко се приготви, но никой не отива на бой, защото Моята ярост е върху цялото му множество” (Езекил 7:12, 14). По време на злото, Бог е надул тръбата на предупреждението, но то е било пренебрегнато.

Павел също описва нашето време, когато пише: „И това да знаеш, че в последните дни ще настанат тежки времена... А злите хора и измамници ще напредват към по-лошо, като мамят и бъдат мамени” (2 Тимотей 3:1, 13). Помислете за огромните компании, които се занимават с ипотечи и съблания и измамиха бедните, неуките и безработните. Тези наивни хора побързаха да подпишат документите на ипотечи, които никога нямаше да могат да платят, и когато дойде деня за внасяне на парите, те останаха без дом. Уважавани банки фалираха поради измамите, но шефовете им се измъкнаха със „златни парашути” от милиарди долари.

Четох за един от тези шефове, който направил скъпо парти, танцувал цяла нощ, леел алкохол, знаейки много добре, че компанията му фалира. Той и останалите празнували диво, въпреки знанието, че стотици хиляди хора ще изгубят домовете си. Това е ясно изпълнение на пророчеството от Софония 1:9 „(Те) прескачат прага (бедните), които пълнят дома на своя Господ.”

Колко време мислихме, че Бог ще търпи подобна лудост и подигравка с името Му? Господ има последната дума по въпроса, и Той казва: „И в онзи ден ще накажа и всички” (1:9). Накратко: „Ще ги засрамя.” „Мечът им ще се забие в собственото им сърце и лъковете (богатството) им ще се строят” (Псалм 37:15). Дори и сега, докато пиша това, двама милиардери излизат под гаранция, защото богатството им се стопи за една нощ.

В същото време, когато Господ се отплаща на нечестивите, Той ще награди онези, които Му вярват.

Това е темата на посланието ми: „ГОСПОД подкрепя праведните... Те няма да се посрамят във време на зло (бедствие)” (Псалм 37:17, 19). Може да попиташ: „Какво точно означава това?” Просто: Бог е верен не само да въздаде за злото, но и да изпълни обещанията Си. Давид казва: „Огледай се наоколо и виж как Бог пази Словото Си. Предупреждението Му вече са в заглавията на новините ви, делата Му – навсякъде в медиите. Питам те, Бог няма ли да спази думата Си и да опази Своите избрани?”

Помислете за това: няма значение какво се случва в този свят, колко страшни са новините, колко жестоко се разтърсва света, колко силно се люлее икономиката и заплашва да се срина – Божиите хора няма да се посрамят. Може да страдаме, но Той ще е верен към всеки, който Му вярва напълно. Светът никога няма да може да каже: „Вашият Бог не спази Словото Си.”

Не се лъжете, ще се изправим пред невъзможни ситуации в бъдеще. Но нашия Господ казва, че Той е Бог на невъзможното и прави чудеса там, където няма човешки отговор. Всъщност, Той доброволно е оставил репутацията Си в ръцете на Своя народ, призовавайки ни да я оставим на Словото Му. Може би си мислиш: „Но Бог може да защити името Си. Той не се нуждае от мен.“ Не е така! Бог е избрал народа Си да бъде свидетелство на вцепенения, безразличен свят. И Той открито ни призовава да Го оставим да направи онова, което е обещал.

Виж, в очите на света Бог винаги е изпитван. Невярващите ни наблюдават всеки път, когато се изправим пред невъзможна ситуация и казват: „Този човек пее, че Бог ще прокара път, за да го освободи. Сега ще видим дали Бог ще му отговори. Ще успее ли, или ще се посрами?“

Скептиците от времето на Исус казваха подобни неща, когато Той беше разпънат: „Този човек се хвалеше, че Баща Му ще Го възкреси от мъртвите. Сега ще видим. Ще има ли възкресение, или ще има срам?“ Исус чу тези подигравки, но знаеше нещо, което те не – Баща Му никога нямаше да Го остави да бъде посрамен. Бог щеше да Го избави заради името Си.

Понякога изглежда, че Бог се крие, че хората Му ще бъдат засрамени и ще се откажат, но историята не е приключила (кръста беше един такъв момент). Това, което не разбираме по време на криза е, че самата Божия чест е заложена на карта. А из цялата Библия Той има хора, чиято твърда като кремък вяра е доказала верността Му в най-трудните времена. Тези слуги, без да се срамуват се оставяха Господ да действа, залагайки честта Му на карта, вярвайки Му, че ще ги избави.

1. Помислете за примера на Моисей при Червено море.

Това беше невъзможна по човешки ситуация. Израел бягаше от Египетската армия, заграден от морето от едната страна и от планините от другата. Точно тук Моисей остави на Бог да изпълни обещанията Си. Той вече беше пророкувал, че Господ ще заведе Израел в Обещаната земя. Сега Божията репутация беше заложена на карта пред всички.

Чувам вестите за това как фараона е заловил Израел. Цял Египет очакваше да види как израилтяните се връщат, оковани във вериги. Щяха да организират паради, с които да отпразнуват победата на фараона, златни идоли щяха да се издигат над Бога на Израел. Как реагира Моисей в тази криза? Изправил се пред огромното море, той извика: „Напред!“ Моисей до такава степен вярваше в Божията загриженост и думата Му да води Израел според обещанието Си, че заяви: „Знам, че Господ е верен и ще действам според думата Му.“

Помислете за последиците от тази вяра. Ако Червено море свръхестествено не се беше отворило, хората щяха да считат Моисей за глупак. Израилтяните биха се върнали в робство и никой вече не би повярвал на Бог. Но всички знаем какво се случи – когато Моисей протегна ръка, водите се разделиха и народа премина по сухо. Казвам ви - никой, който изцяло вярва на Бог няма да се посрами. Той ще изпълни обещанието Си заради собственото Си име.

2. Помислете за Исус Навиев.

Израел маршируваше около непробиваемите стени на Ерихон в продължение на шест дни, казвайки: „Тези стени ще паднат.“ За хората вътре в града, тези думи звучаха като абсолютна глупост. Трябва да са им се присмивали. Но накрая, на седмия ден, Бог заповяда на народа Си да марширува не само веднъж, но седем пъти. В този момент дори и израилтяните трябва да са се чувствали глупаво. Може да са си мислели: „Нищо не стана през първите шест дни. Това вече изглежда отчайващо. Ще се посраим, ако стените не паднат.“

Но подобни мисли никога не минаха през ума на Исус Навиев. Той каза: „Знам какво ми каза Бог и знам, че е способен да го извърши.“ Той остави на Бог да изпълни обещанието Си, като заложи славата Му на карта. Знаем какво се случи: „И народът извика и свещениците надуха тръбите. И когато народът чу гласа на тръбата и народът извика със силен глас, стената падна на мястото си. И народът се изкачи в града, всеки право пред себе си, и превзеха града“ (Исус Навиев 6:20). Когато Божиите деца Го оставят да удържи на думата Си, Той никога няма да допусне да се посрамят.

3. Помислете за еврейските деца.

Данаил и трите еврейски деца отказаха да се поклонят пред 45 метровия идол на Навуходоносор. Те останаха непоколебими дори, когато ги осъдиха на смърт в горящата пещ. Докато злият цар им се присмиваше: „Кой е онзи бог, който ще ви отърве от ръцете ми?“ (Данаил 3:15), младежите оставиха Бог да изпълни обещанията си:

„Не ни е нужно да ти отговаряме за това нещо. Ако е така, нашият Бог, на когото ние служим, може да ни отърве от пламтящата огнена пещ... Но и ако не, пак знай, царю, че на боговете ти няма да служим и на златния образ, който си изправил, няма да се покланяме“ (3:16-18). Те бяха толкова сигурни, че Бог ще защити името Си, че доброволно се изправиха пред смъртта.

Изтъкнати лидери от цялата страна се събраха за екзекуцията: принцове, губернатори, съдии, управници от околните провинции. А Навуходоносор заповяда пещта да бъде седем пъти по-нажежена от обикновено – горещината беше толкова жестока, че уби слугите, които поддържаха огъня. Тълпите бяха поразени и възкликнаха: „Тези хора не могат да оцелеят. Ще умрат преди да стигнат до пещта. Никой Бог не може да ги избави.“ Божието име отново беше заложено на карта. Ако не се беше намесил, то щеше да бъде опозорено пред всички народи.

Но Бог никога не оставя да се посрамят онези, които Му вярват напълно. Библията казва, че самия Исус се яви в пещта, за да опази и утеши слугите Си. И от огъня излязоха четирите еврейски деца, като дори не миришеха на пушек.

4. Помислете за цар Езекия.

Библията казва, че Езекия имаше страх от Бог: „Той се привърза към ГОСПОДА“ (4 Царе 18:6). По време на управлението на Езекия Ерусалим беше обсаден от асирийците – голямата световна сила по онова време. Тази огромна армия вече беше пленила Самария и градовете на Юдея, а сега беше обградила Ерусалим. Техният командир се подиграваше: „Победихме боговете на всички народи. Как мислите, че ще ви освободи вашия Бог?“

Божие то име за пореден път беше поставено на карта. Верността Му бе подложена на съмнение пред цялата империя, пред враговете на Израел, дори и пред Божия народ. Ами ако Той не направеше нищо? Ами ако на сутринта артилерийски залп от стрели се изсипеше срещу стените на града? Езичниците щяха да злорадстват, а Божието име нямаше да означава нищо.

Докато кризата се задълбочаваше, Исаия гледаше всичко от страни. Той беше получил слово от Господ и напълно вярваше в него. Сега той остави Бог да изпълни словото Си, като заложи Господната репутация на карта. Той се моли: „Господи, моята чест няма значение. Ако не ни освободиш, винаги мога да се скрия в пустинята. Заложена е Твоята чест.“

Исаия спокойно каза на Езекия да съобщи на асирийския командир: „Няма да влезе в този град, няма да изстреля там стрела, няма да дойде пред него с щит и няма да издигне против него могила! По пътя, по който е дошъл, по него ще се върне и в този град няма да влезе, заявява ГОСПОД. И аз ще защита този град, за да го избавя заради Себе Си и заради слугата Си Давид“ (4 Царе 19:32-34).

Бог никога няма да позволи на хората Си да се посрамят, и в онази нощ Той извърши мощно чудо. Библията казва, че 185 000 асирийски войници умряха загадъчно, причинявайки огромна паника и могъщата армия се разбяга. Бог защити народа Си заради Себе Си.

5. Помислете за Петър и Йоан в Новия Завет.

Докато двамата ученика отиваха към храма, те попаднаха на просяк, който беше сакат по рождение. Петър и Йоан вероятно бяха минавали покрай този човек много пъти преди това, но този път се спряха. Тълпата на пазара чу Петър да казва на просяка: „Погледни ни!... в Името на Исус Христос Назарянина (стани и) ходи!“ (Деяния 3:4, 6).

Петър призоваваше Господ да действа, като самата Божия слава беше заложена на карта. Тълпата трябва да си е казала: „Що за глупав проповедник. Кара мъж, който е бил сакат през целия си живот да се изправи и да ходи.“ аз вярвам, че онези хора бяха готови да се присмеят на Петър и Йоан.

Тогава сакатият човек започна да усеща странно чувство в крака си. Първо раздвижи глезена си. След това усещането се пренесе към прасеца и бедрото му. Започна бавно да се надига и накрая се изправи. За учудване на тълпата човека започна да скача и танцува.

Питам те: какво щеше да стане, ако Бог не се беше намесил? Петър, който с радост повери на своя Бог освободението на човека, въобще не се притесняваше за това. Господ никога няма да остави да се посрамят онези, които вярват в Него!

Днес ние също сме призвани да заложим Божията чест, слава и репутация на карта.

Помислете за тези библейски епизоди. Във всеки един от тях беше заложено на карта всичко, за което Христос дойде на земята и умря. Но в целия Стар Завет, Божия план, цел и народ оцеляха. И винаги Бог призоваваше децата Си не само да Му се доверяват, но да вярват, че ще направи чудеса. Кажи ми – Бог ще поиска ли нещо по-малко от нашето поколение?

Помислете за свидетелството, което даваме за славния ни Господ. Ние казваме, че Той ще снабди, наричаме Го Йехова Ире. Провъзгласили сме обещанията Му, че ще даде на децата Си. Сега отново името Му е заложено на карта. Ако Го оставим да изпълни обещанията Си: „Но подействах милостиво заради Името Си, за да не се оскверни то пред народите, пред чиито очи ги (Израел) изведох” (Езекил 20:14). Той казва: „Когато освободих Израел, това не стана тайно. Извършвах чудеса за тях пред очите на целия свят. Сега искам да направя същото и за вашето поколение.”

Скъпи светии, изправени ли сте пред ситуация, която все още не сте поверили на Бог? Призовани ли сте да вярвате за далечното бъдеще? Стигна ли сте до заключението, че „само чудо от Бог може да ме спаси”? Може би не знаем как Бог ще извърши освободението ни – никой в Библията не знаеше. Но знаем следното: само един от Неговите ангели може да накара 185 000 мъже да се разбягат. Господ никога няма да остави хората Си да се срамуват!

В този момент Той ни казва същото, което каза и на Израел: „Изведох те от греховете ти и те поставих там, където всички около теб могат да те видят, така че да прославя името Си. Аз бях Този, Който те призова и аз ще те освободя пред погледа на нечестивите, заради името Си.” И така, вече ще ходиш ли в онова, което проповядваш и твърдиш, че вярваш? Ще оставиш ли Бог да изпълни Словото Си, така че името Му да се прослави пред множествата?

Дано научим молитвата на Давид в това време: „А Ти, БОЖЕ, Господи, постъпвай с мен според Името Си! Понеже Твоята милост е блага, избави ме” (Псалм 109:21). Бог никога няма да позволи на тези, които вярват в Него да се посрамят. Той ще спази Словото Си към теб, защото собствената Му чест е заложена на карта.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God's People Will Not Be Ashamed in the Time of Calamity](#) / [Божият народ няма да се посрами по време на](#)